

ELA JURDANA

Hrvatski povijesni muzej, Zagreb
Matoševa 9
HR – 10.000 ZAGREB
e.jurdana@hismus.hr

IZ HRVATSKOG POVIJESNOG MUZEJA:
PISMA FRA LUJE MARUNA DON ŠIMI LJUBIĆU

UDK 902.4:930.1
Stručni rad

Članak je nastao potaknut željom da se stručnu i znanstvenu arheološku zajednicu upozna s postojanjem pedesetak pisama što ih je fra Lujo Marun uputio don Šimi Ljubiću u razdoblju od 1889. do 1892. godine, a koja se čuvaju u Hrvatskom povijesnom muzeju. Pisma su nastala u relativno kratkom isječku vremena, u vrijeme kada je Š. Ljubić bio urednik »Vjesnika Hrvatskog arheološkog društva«. Ona su svjedočanstvo vremena kada fra L. Marun i njegovo »Kninsko starinarsko društvo« postižu značajna arheološka otkrića na području Knina i okolice usprkos brojnim nepovoljnim okolnostima. U pismima se fra L. Marun obraća svojem velikom uzoru i autoritetu, obavještava ga o planovima i rezultatima rada te ga uz iskreno divljenje moli za savjete i mišljenja. U radu se analiziraju pisma i daje djelomičan uvid u njihov sadržaj.

Ključne riječi: Lujo Marun, Kninsko starinarsko društvo, Šime Ljubić, Hrvatsko arheološko društvo, Crkvina-Biskupija, Bukorovića podvornica-Biskupija, starohrvatski grobovi, grobni prilozi.

Key words: Lujo Marun, The Knin Antiquarian Society, Šime Ljubić, The Croatian Archaeological Society, Crkvina-Biskupija, Bukorovića podvornica-Biskupija, Early Croatian graves, grave goods.

U Hrvatskom povijesnom muzeju (HPM) čuvaju se četrdeset i tri pisma fra Luje Maruna¹ upućena arheologu, povjesničaru i numizmatičaru prof. don Šimi Ljubiću (1822.–1896.). Pisma su nastala u razdoblju od 1889. do 1892. god. u vrijeme kada je Š. Ljubić bio ravnatelj Arheološkog odjela Narodnog muzeja u Zagrebu i urednik »Vjesnika Hrvatskog arheološkog društva«. Pisma se nalaze u Dokumentarnoj zbirci I. u okviru građe »Hrvatskog arheološkog društva« (HAD) te zajedno s građom »Društva za povjesnicu i starine« tvore veću cjelinu.² U istoj su cjelini sačuvani i

1 Četrdeset i jedno pismo te prilog (priznanica) jednom pismu imaju inv. br. 14934 i podbrojeve od I do 42, dva su pisma označena inv. br.: 15744 i 15745. Pisma su inventarizirana bez kronološkog slijeda, koverta nisu sačuvane.

2 »Hrvatsko arheološko društvo« nastalo je 1878. god. transformacijom »Društva za povjesnicu i starine« s primarnom zadaćom podupiranja arheološkog odjela Narodnog muzeja u Zagrebu. Idejni začetnik HAD-a bio je Š. Ljubić.

rukopisi Š. Ljubića tičući se »Kninskog starinarskog društva« (KSD). Uglavnom je riječ o popisima s imenima darovatelja i članova Društva, a sačuvan je i primjerak brošure »Treća glavna skupština Kninskoga starinarskoga društva održana u Kninu dne 3. studenoga 1889.«³

Autor pisama franjevac Lujo Marun (1857.–1939.) jedinstvena je pojava u nacionalnoj arheologiji. Poznato je da se silom prilike i potpuno amaterski počeo baviti terenskim radom i prikupljanjem arheološke građe. Zaslužan je za otkrića brojnih lokaliteta i spomenika rano srednjovjekovne hrvatske države na području Knina i okolice. Utemeljitelj je »Kninskog starinarskog društva« (1887.) i osnivač »Prvog muzeja hrvatskih spomenika« (1893.) (ZEKAN 2008: 76).

Gotovo da su sva pisma bila pisana u Kninu, samo je jedno nastalo u Šibeniku. Najbrojnija su ona iz 1890. (21), zatim iz 1889. (13), iz 1891. (7) te iz 1892. (2). U njima L. Marun javlja o organizacijskim poslovima vezanim za »Kninsko starinarsko društvo«, rezultatima iskapanja na lokalitetima (Bukorovića podvornica i Crkvina u Biskupiji), susretima sa suvremenicima (don Frane Bulić), ali i o problemima koji su ga snašli. Tako piše o opasnostima koje su prijetile opstanku Društva, od onih financijske prirode do političkih intriga. Piše i o kritičkom stavu stručnjaka i njihovim sumnjama glede njegova amaterskog rada.

Pisma valja promatrati kroz prizmu »evolucijskog puta« L. Maruna. Ona su nastala na samom početku njegova rada koji je potrajao četrdesetak godina, a razvijao se od »analfabetskog početka do književno-terminološki stručne i znanstveno zavidno dorasle osobe.« (ZEKAN 2008: 12).

Jezik kojim se služio L. Maruna živ je i nesputan, pučki i dijalektalan često i nedorečen. Kada je početkom 1889. god. planirao započeti s kopanjem izrazio je to riječima: »*Medjuto netom ublaže vremena mi ćemo opet mašklinom o ledinu, a nadam se čim važnim obeseliti Vas.*«⁴ Način pisanja otkriva nam iskrenu i samozatajnu osobu koja je svoju životnu posvećenost izrazila riječima: »*Nastojati ću omejašiti se na hrvatske starine, i za te sam odan svim srcem, i te neću za života s vida puštati. Vi mi pako možete slobodno zapovjedati ko' jednom od najmanjih Vaših učenika, a ja ću za to imati obilna razloga dičiti se. Onoliko, kako Vam je poznato da Vas štovati želimo, toliko slobodno raspolažite samnom, s našim mladim društvom na korist znanosti i umjetnosti i našega siromašnoga naroda. – Ako nam narod pruži podpore, doista i mi ćemo tomu odgovoriti našim radom.*«⁵

U pismima se L. Marun s iskrenim divljenjem i poštovanjem obraća Š. Ljubiću, cijeneći njegovu potporu »*pri ovomu velevažnomu poduzeću*«. Iako su ga žalostile sumnje u njegov vlastiti rad, bio je spreman prihvatiti savjete, naputke i nadzor »*samo neka se radi i potpomaže*«. Ovu misao zaključio je riječima: »*Ja ipak uvidjam veliki nehaj na sve strane za naše starine. Izključivo Vas, pa Bog te veselio! Mogu pravom i pri ovomu poslu zabugariti: »Moje pleme mrtvijem snom spava!«*...«

Na vlastitu inicijativu kao znak zahvalnosti Marun je odlučio slati Ljubiću »otiske« rimskih natpisa da ih ovaj objaviti ako bude smatrao potrebnim, s obrazloženjem da »*k našim starinama nepadaju i za to pod našu rubriku nemaju ulaziti. Tako unapred, sve što mi rimskoga pod ruku dodje, dobrovoljno ću Vam ustupljivati.*«⁸ Drugom prilikom zahvaljuje Ljubiću na potpori riječima:

3 Inv. br. 14946, primjerak je bio namijenjen Š. Ljubiću. Brošura je tiskana u Dioničkoj tiskari u Zagrebu iste godine.

4 Pismo L. Maruna, Knin, 30.01.1889., inv. br. 14934/1.

5 Pismo ... 9.02.1889., inv. br. 14934/2.

6 Pismo ... 20.12.1889., inv. br. 14934/35.

7 Pismo ... 28. 01.1890., inv. br. 14934/7.

8 Pismo ... 25.02.1890., inv. br. 14934/9.

»Juče u Narodnom Listu čitao sam dio Vašega govora u zadnjoj tamošnjoj sjednici Vašega društva, kojim pohvalno se izraziste o našem radu, i za to opet živo naše društvo priporučiste, na čemu smo Vam u velike zahvalni. Nemamo rieči kojima da Vam sepristojno zahvalimo, nu i bez toga Vi ćete ostati pri onoj vašoj: da se dobro poznajemo, (podcrtao L.M.) te da netreba kakvih posebnih iskaza. Dao dobri Bog da se odužimo Vašoj blagonaklonosti sa svjestnim i postojanim starinarskim radom.«⁹ Godinu dana kasnije povjerava Š. Ljubiću »veliku prijateljsku tajnu« kako mu redakcija »Obzora« nije htjela tiskati izvješća o važnim otkrićima u Biskupiji. Tom se prilikom potužio i na držanje Akademije te je ustvrdio: »Da nam Vašeg močnog i životvornog duha nije, iz koga mi crpimo moralnu snagu koju predpostavljamo svakoj novčanoj podpori, mi bi valjda malaksali. Hvala Vami čestiti gos. prijatelju i stoput hvala. Mi se, a ja osobito upravo pivčimo(!) vašom blagonaklonošću, pa jedino želim da se Vami nezamjerimo, što uzdamo se da neće nikad biti.«¹⁰

Najranije sačuvano pismo koje je L. Marun uputio Š. Ljubiću nosi nadnevak 30. siječnja 1889. god. Možemo pretpostaviti da je njihova prepiska počela ranije, jer se L. Marun u pismu obratio na sljedeći način: »Radostno sam primio vaše zadnje štovano pismo, iz kojega se uvjerio o vašoj stanovitoj odluci, nešto odlučna u prilog našem društvu učiniti. Netom sam ga svojim sudrugovim priobčio, svi mi izjaviše želju neka se vaše pismo obielodani u našem »N. L.«, (»Narodni list«, op. E. J.) pa da obćinstvo dozna, kako Vi otac naše arheologije i naše društvo u zaštitu uzimljete, i tim odobrajete mu dosadanje dielovanje i daljnji pravac. Ja se toj želji nemogoh oteti, a Vi biti ćete dobri, rad toga me ogovorna imati.«¹¹ Iz istog pisma doznajemo da je L. Marun prihvatio Ljubićev prijedlog da Ivan Kostrenčić, Ivan Tkalčić, Dane Gruber i (Adolf?) Miller postanu članovi Povjerenstva KSD-a. Nakon toga uslijedila je potpora od strane HAD-a, naime, ono je zaključilo na svojoj Glavnoj skupštini 10. veljače 1889. god. da se uputi javni poziv potpore KSD-u te je izabralo Odbor od pet članova koji je trebao primati upisnine i novčane prinose za Kninsko društvo.¹² Nedugo nakon toga stiglo je i novo priznanje, L. Marunu je dodijeljena diploma HAD-a na što se on Š. Ljubiću zahvalio sljedećim riječima:

»Veleučeni Gospodine!

Primio sam diplomu dopisujućega člana. Ovu počast uvjeren sam da mi je vašim zagovorom podijeljena. Nu koliko mi god ta počast laska, toliko me plaši da vašemu pouzdanju neću moći, pristojnim radom odgovoriti. Nesmiem ni sebe ni druge kakvim obećanjem zavaravati. Moje su slabe snage, da bi vašemu pouzdanju podpuno odgovorio. Na svrhi, jedino me tješi, da moje čiste namjere i žive želje, dielom me opravdaju.«¹³

Poznato je da se Š. Ljubić pohvalno izrazio o Marunovu radu početkom 1890. god. riječima: »Udarili ste već liepi početak hrvatskoj, narodnoj arkeologiji, kojoj do sada ni znaka nebijaše; nastojte o tom, da je podignete do stalnoga temelja, a tim ćete si podignuti spomenik najzavidniji za sve vieke, jer to je Vaš obret, Vaše djelo.«¹⁴ Četiri dana nakon ovog Ljubićeva pisma, L. Marun ga opširno izvještava o Godišnjoj skupštini KSD-a. U Marunovu pismu¹⁵ izneseni su programski ciljevi Društva u osam točaka, tekst pisma donosimo u većem izvatku:

9 Pismo ... 1.04.1890., inv. br. 14934/11.

10 Pismo ... 1.04.1891., inv. br. 14934/23.

11 Pismo ... 30.01.1889., inv. br. 14934/1.

12 Sačuvani su tiskani primjerci Poziva, inv. br.: 14935/2 i 14936. U ime HAD-a Poziva su potpisali: predsjednik I. Kukuljević, potpredsjednik Š. Ljubić i tajnik I. Bojničić. Postoji i koncept istog Poziva pisan rukom Š. Ljubića, inv. br. 14937. Ovoj građi pripada i dopis muzejskog povjerenika

iz Gospića J. Pavelića Ravnateljstvu Arheološkog muzeja u Zagrebu od 7. lipnja 1889. god., koji sadrži imena 33 »prinosnika« s novčanim iznosima za KSD, inv. br. 14935/1.

13 Pismo ... 15.03. 1889., inv. br.14934/40.

14 Iz pisma Š. Ljubića upućenog L. Marunu, Zagreb, 2.01.1890. god. (ZEKAN 2008: 14).

15 Pismo ... 6.01.1890., inv. br. 14934/39.

»Veleučeni gospodine!

Dragovoljno pristajemo uz Vaš razložiti prijedlog da naše upraviteljstvo usplati za svakoga našega člana iznos za »Vjestnik«. Slobodno dakle svim članovima (podcrtao L. M.) koji su označeni u našem izvješću, i povjerenicim, a nisu vašega društva članovi šalžite »Vjestnik« sa primjedbom: Kninsko starinarsko društvo, svojim članovima muke šalje. (podcrtao L. M.) (...)

Vas pako, ko' osobito našega dobročinitelja sa svoje strane, sa strane naših suodbornika i sa strane moje svjestne braće vruće molim, da prigodno Vaše štovane kolege uvjerite o sliedećim našim nazorim i namjeram:

- 1. Što se god amo poduzelo i proizvelo za hrvatske starine učinilo se krvavim trudom, nesebičnim pregorenjem uz znatne naše vlastite novčane žrtve.*
- 2. Imamo osnovni plan kako da koncentriramo naše starine i društvu udarimo sjegurni opstanak. Od početka podhvata svedjer razvijamo postojaniju djelatnost.*
- 3. Samo uzgredno i bez znatnih poteškoća sakupljamo i rimske starine jedino da Dalmatinskoj vladi i Visokomu Ministarstvu bacimo malo prašine u oči, i od sebe odstranimo sumlju kakvih političkih ciljeva, buduć gospoda u Zadru i Beču i u najnevinijim poduzećim uvidjaju neki panslavizam. Sa rimskim starinam nadamo se u zamjenu dobiti od muzeja u Zadru hrvatske vrlo krasne starinske predmete.*
- 4. Društveni računi vodjeni su najvećom skrupuloznošću, te cienimo da nećemo prekoraciti mejaše čednosti, ako ustvrdimo da naš svaki novčić više je učinio nego iznudje deset novčića. Franovački samostan u Kninu godišno u društvene svrhe doprenosi znatnih žrtava.*
- 5. Starine smatramo isključivom svojinom svega hrvatskoga naroda.*
- 6. Pitanje gdje da se konačno starine smjeste ostavljamo otvorenim, sve dotle dok javno mnenje o tomu neizjavi se. Dotle franovci, koji jur najžiulje predstavljaju narodne osjećaje u Dalmaciji, i nesebično se na svakomu polju ističu, smjestiti će pristojno i na posebno opredjeljeno mjesto u samostanu. Odnosne za to troškove treba da društvo podmiri.*
- 7. Drago nam je bilo od koga primiti svjete i naputke, i ozbiljno čuvamo se svojeglavosti. Svjete strukovnjaka najradje prihvaćamo.*
- 8. Za da predstavljeni postignemo cilj, treba nam jake novčane potpore. Za to svaki prinos ma gdje se sakupio za hrvatske iskopine imao bi se upraviteljstvu odmah dostavljati, neka se bude moglo odrediti koliko se ima uglavničivati, a koliko za dnevne potrebe trošiti.*

Cienim da ovim našim nesebičnim nazorim neće imati što da prigovore štovana gospoda. Žalostno bi bilo da odonle, odkle nas imalo bi sunce grijati počme suroj(?) sipati.

Predtečno Vas upozorujem da će se naći ljudi koji će protiva nami ili našem radu rovariti, ali Vas istodobno uvjeravamo da smo spravni za svako naše najmanje djelo na javnosti odgovarati. Izovoga cienim zadosta Vam je razloga da uzmete ili bolje rekuć prosljedite kod tamošnje gospode zagovarati naše društvo.«

Iz Marunovih pisama doznajemo ponešto i o don Frani Buliću. Tako Marun izvještava Ljubića da ga je posjetio Bulić 10. veljače 1889. god.¹⁶ s namjerom »da izravna njeki prividni nespোরазум,

¹⁶ Pismo ... 14.02.1889., inv. br. 14934/3. Iz pisma doznajemo i da je Bulićevu dolasku prethodio, u jesen 1888. god., posjet konzervatora M. Glavinića, da je ovaj

izazio negodovanje na namjeru L. Marunu da »nekoliko duplikata« pošalje Š. Ljubiću.

oslonjen na kojekavim glasinam i da sasluša prigovore, koje je s raznih strana čuo, o prvom svesku i načinu tiskanja. Prigovaralo se da je predgovor u raspravi sasvim netočan, dalje što je pripisao sve pukomu slučaju, što knjiga nenosi nikakve oznake društvene i što su se podkrale njeke netočnosti, koje se moraju svakako na svoje vrijeme ispraviti, što sudružinari nisu dobili po jedan istisak na dar i tomu sličnih prigovora, većinom sa strane dokone čeljadi. U br. 9. N. L. (»Narodni list«, op. E. J.) također neugodno ga se dojmio članak »Hrvatske starine u Kninu«, kog je uredništvo napisalo. Naravno bilo je istinskih i opravdanih prigovora, a bilo ih i suvišnih. Doista da bude sporazumno prvi svezak tiskan, bio bi se daleko veći uspjeh postigao, ili barem da budemo raspravu prigliedali i na netočnosti upozorili nestalo bi nespোরазума. Ipak mi smo taj dan sve prijateljski raspravili, o daljnjem radu se sporazumili, a ostavili galamu dokonjacim.«

Drugom prilikom L. Marun prenosi vijest o neugodnostima koje je doživio F. Bulić u Beču. F. Buliću je prigovoreno, navodi Marun, od strana Središnjeg povjerenstva za starine u Beču da KSD objavljuje otkrića u Zagrebu, a da o tome ništa ne javlja Središnjem povjerenstvu. Nadalje, da je Povjerenstvo voljno pružiti potporu Društvu, ali samo uz uvjet da se daljnja otkrića tiskaju u organu Povjerenstva, časopisu »Mittheilungen«. Bulićevu reakciju na prigovor prenio je riječima: *»Naravno Bulić im je na rječ odsjekao a opet će i pismeno to potvrditi, da je naravno da svoje starine naš narod obielodanjiva.«*¹⁷

Iz pisama Š. Ljubiću može se zaključiti da je L. Marun pokušavao izgladiti nespоразume i nesuglasice do kojih je dolazilo s F. Bulićem. Računao je na njegovu pomoć i zato bio spreman na popuštanje, ali uvijek s dozom opreza. U tom smislu piše: *»Zadnjih dana bio sam u Splitu da sa veleuč. don Franom Bulićem izravnam razmiricu koja od zadnje naše skupštine nikakovom našom krivnjom nastala. Njemu se vrlo našao dalo što smo mu zabacili Bullettino (podcrtao L.M.), pak rad toga svaka naša brazda bila mu mrska. Srećom da mi je pošlo za rukom opravdati mu naše postupanje i sasvim ga umiriti. Za to morao sam nešto popuštit, što ipak našem pitanju neće nimalo štetovati. Obćao sam mu na pregled slati sve naše sastavke o amošnjim starinama, a on će brisati sve ono što bi zasjecalo u II. svezak naših spomenika. Tako naša opažanja izaći će vrlo sužena i osakaćena. Al nek bude i to.«*¹⁸

Ideju da bi KSD počelo izdavati vlastiti časopis L. Marun ocijenio je preuranjenom 1889. god. Smatrao je da se društvena izvješća bez ikakvih problema mogu objavljevati u »Vjesniku«. Mogućnost pak objavljivanja članaka i izvješća u Bulićevom časopisu (»Bullettino di archeologia e storia dalmata«) odbacio je riječima: *»Sa 'Bullettinom' nemožemo se služiti jer je dvojezičan i za to mnogim bi članovima bio nerazumljiv, a suviše i njegov obstanak je uzdrman.«*¹⁹ Nakon Godišnje skupštine Društva osvrnuo se na isti problem riječima: *»Razlozi, što Bullettino do sada nije nikada proslavio o našem društvu, a Vjestnik svedjer; što je dvojezičan, što nemože popustaja u cieni članovim podati, odabran je Vjestnik za društveni organ. To je zahtievalo i javno mnjenje neka se ujediniamo na prosvietnomu kad nemožemo na političkomu polju. Ovo nije veleuč. Buliću bilo ugodno, nu, članovi ovom prigodom su samo pri pameti imali probitke društva. Nami je bilo od velike nužde da se to veće približajemo k vašemu društvu, jer tako nam je osjeguran trajniji i uspješniji rad. Ja ću dakle morati u prvomu Vjestniku početi obielodanjivati svoja kratka opažanja o dosadanjim iskopinam, a postupno javljati svaku novu vjest.«*²⁰

17 Pismo ... 30.03.1889., inv. br.14934/36.

18 Pismo ... 1.05.1890., inv. br. 14934/13; Drugi svezak »Hrvatskih spomenika« nije tiskan; o odnosu L. Maruna i F. Bulića (RAPANIĆ 1998: 10-12; ZEKAN 2008: 28 i 29).

19 Pismo ... 16.10.1889., inv. br. 14934/33.

20 Pismo ... 17.11.1889., inv. br. 14934/42.

21 Objavljuje ih »Vjesnik Hrvatskog arheološkog društva«, u rubrici »Glasnik starinarskog društva u Kninu« od početka 1890. god. Podaci o otkrićima iz ožujka 1891. god. objavljeni su u »Vjesniku« 1891. god., god. XIII., br. 2 i 3.

Objavljivanje Marunovih izvješća i bilježaka u Zagrebu²¹ imalo je političku konotaciju i izazivalo nepovjerenje onodobne vlasti. Zbivalo se to u vrijeme zahtjeva za ujedinjenjem hrvatskih zemalja (Trojedna Kraljevina) u Austro-Ugarskoj Monarhiji i s tim u vezi rastućeg osjećaja ugroženosti hrvatskog nacionalnog identiteta.

Pisma su vrijedno svjedočanstvo »iz prve ruke« o otkrićima grobova hrvatskih dostojanstvenika, pogotovo kada znamo da je L. Marun »Starinarski dnevnik« sporadično vodio 1889. god., redovito tek od 8. travnja 1891. god. (MARUN 1998: 27, 30).

U nastavku donosimo vijesti o otkrićima s terena onako kako ih je L. Marun javljao Š. Ljubiću.

Nakon otkrića sarkofaga na položaju Bukorovića podvornica u Biskupiji²² u veljači 1889. god. L. Marun piše: »*Raskapajuć crkvicu kod Bukorovića kuće u Biskupiji, nekako pred vratim te crkvice pridjuče nadjesmo jedan bezpismeni sarkofag i u njemu uz mrtvačke kosti dva tri loptića bojadisane čohe. Čohu poslati ću u Beč Buliću neka ju preda strukovnjačkom pregledu, nebili se što izvjestno ustanovilo. Hoćemo li još što važna na ovomu neznatnomu položaju otkriti, nesmim reći, jer zanosno srdce moglo bi me prevariti. O svemu ću Vas pismeno a do potrebe i brzojavno izvješćivati.*«²³

Mjesec dana kasnije obrazložio je Ljubiću plan i redoslijed iskapanja riječima: »*Sad da Vam kažem kojim načinom, barem po momu mnenju, mislimo kopati. Najprije opremiti baziliku na Kapitolu do dna, pak onu na Stupovi i onu najznamenitiju na rimokat. groblju u Biskupiji. Kod Bukovarića u Biskupiji i na Lopuškoj glavici jur smo opremili, te nam se nesluži već povraćati(!). Ostajala bi nam u Biskupiji najvažnija točka, ondje gdi nagadjamo da je bila sv. Marija al dok tu započmemo udriti ćemo na sto muka. Jur smo predgovore počeli, al ja slabu za sad nadu gojim. Nu nepostignemo li ove, druge il treće godine, ipak nadamo se jednom i tute posao opremiti. Dakle, držim, da ćemo u Biskupiji i na Kaptolu kroz mjesec dva biti gotovi. Na Kaptolu za sad omejašilismo se samo na baziliku, a ono ostalo nadamo se da će željeznička uprava, buduć joj treba materijala, te ćemo ju mi franovci primorati, da si nabavi ga sa onih ruševina, što će njoj biti korisno a nami takodjer uharo. Dakle poslin toga roka mi si moramo tražiti novoga zemljišta za kopanje. Nadjesmoga na Ceceli kod Drniša.*«²⁴ Zatim nastavlja da planira istraživati »*kod sv. Bartula u Ždrapnju kod Skradina*« i »*u Kaštelim više Staroga*«, ali da prije toga, treba za kaštelansko područje »*propitati što mrtvački upisnici vele o starim crkvam i grobištima, što li nazivi u zemljišnim knjigam, što li opet predaja. U jednu rječ mi ćemo tamo, za sad samo proučavati ono tlo, a prije nego onamo počnemo kopati, naravno da ćemo i Vas tamo potanko obavjestiti. Medjuto što budemo raditi, raditi ćemo sustavno, pomljivo, i tiho, al nećemo plandovati.*« (podcrtao L.M.)

Za boravka u Šibeniku javlja da je počeo s kopanjem »*na Ceceli kod Drniša*«, da je tamo otkrivena bazilika i da se nada »*dobru uspjehu*«.«²⁵

Ako je suditi po sadržaju i broju pisama izgleda da se L. Marun tijekom 1890. god. više posvetio administriranju i društvenim poslovima nego godinu dana ranije. Opširno je pisao Š. Ljubiću o načinu ulaganja društvenog novca u obveznice, o procjeni rizika ulaganja i visini kamata, a sve kako bi priskrbio sredstava za buduća istraživanja. I sama priprema iskapanja iziskivala je

22 O groblju i nalazima na položaju Bukorovića podvornica (PETRINEC 2005: 174, 190).

23 Pismo ... 24.02.1889., inv. br. 14934/4.

24 Pismo ... 30.03.1889., inv. br. 14934/36.

25 Pismo ... Šibenik, 8.07.1889., inv. br. 14934/32.

26 Pismo ... 11.05. 1890., inv. br.14934/38.

27 Pismo ... 12.12.1890., inv. br. 14934/20.

28 Pismo ... 25.01. 1891., inv. br.14934/31.

znatna novčana sredstva, jer je uz ostalo, često morao otkupiti zemljište. Uporno je pregovarao i iščekivao postupak izvlašćivanja. Sve to bilo je popraćeno i političkim napetostima. Jednom prilikom, vjerojatno kada mu je popustilo strpljenje, poslao je Ljubiću neke spise da se ovaj uvjeri kako »braća Srbi sustavno nam oporbu vode i ondje gdi nikakove izlike mogu imati. Mi jim s naše strane nedajemo nikakova povoda, nego to oni čine iz mržnje prema hrvatstvu. Kod njihovog takova raspoloženja uzalud nam očekivati da ćemo nabrzo moći započeti radju kod biskupove crkve. Ja ću našu stvar odvažno braniti pak kud pukne.«²⁶

Ohrabren boljim materijalnim položajem i rastućim ugledom Društva krajem 1890. god. piše: »Mi ćemo, ako Bog da, stupiti u novu godinu boljim sredstvima i jačom voljom, da nastavimo znameniti poduhvat, koji bez sumnje biti će ovjenčan najboljim uspjehom, a služiti će i Vami na utjehu, koji tako odlučno naše društvo u zaštiti držite.«²⁷

Krajem siječnja 1891. god. javlja: »Danas počelismo radju u Biskupiji, pak se unapred nadam i odovle novostima.«²⁸

Početak ožujka iste godine uzbuđeno piše²⁹ da šalje Tromjesečno izvješće za »Vjesnik« o najnovijim otkrićima u Biskupiji,³⁰ koje je zbog nedostatka vremena kako kaže »iz prvog pera bacao«, stoga moli Š. Ljubića da Izvješće ispravi, nadopuni i što prije objavi³¹ »rad najnovijega našega otkrića. Pače, odnosno na naše otkriće, javite nam svoje mnjenje, i mislite li da je dobro da odmah sarkofag prenesemo u Knin, jer se bojim zlikovaca.« U istom pismu javlja da šalje »otisak« zlatnog novca »što smo ga uz mrtca našli«³², jer želi da ga Š. Ljubić identificira te nadopuni s tim podatkom Izvješće, nadalje šalje mu i »otisak od fibule sa ostruga što smo uz mrtca našli, i malo tkanine od odjeće.«

U sljedećem pismu³³ ponovo spominje isti zlatnik riječima: »Eto Vam otisaka zlatnoga novca našasta u sarkofagu«, ovaj put s objašnjenjem da se »4 sigle sitno dlietom urezane sprednjoj strani, koje cienim da su urezane prigodom pokopa mrtca« ne opažaju na otisku.

Uz tekst je L. Marun skicirao novac s prikazom vladara i grafovima koje je pri vrhu pisma još jednom nacrtao.³⁴ Iz istog pisma doznajemo da je po Bulićevu napatku dao prenijeti sarkofag u Knin te da je u istoj bazilici otkrio »jedan važni vrlo liepo ozidani grob, i u njemu našli sami pepeo = humus jednog mladića. Momče zaista nije nadmašivalo 15 godina. Na humušu moglo se tek nazriti da je imao iz crljenog grimiza odjeću, i da je u drvenomu liesu bio ukopan. Našli smo prama pokojnikovoj osobi male ostruge iz srebra dobrim zlatom pozlaćene, i vrlo krasno izradjene. Također sapone od pojasa, koje također iz iste kovine su i iste izradbe.«³⁵

29 Pismo ... 9.03.1891., inv. br.14934/25.

30 Sarkofag s dva morskog konja otkrio je 6. ožujka 1891. god. u predvorju crkve Sv. Marije na Crkvini u Biskupiji. Opis otvaranja sarkofaga i popis nađenih grobnih priloga objavljen je u Redovitom tromjesečnom izvješću, »Vjesnik«, god. XIII., 1891., br. 2. Brojni su radovi napisani o sarkofagu i grobnim priložima, riječ je o grobu hrvatskog dostojanstvenika koji i danas izaziva rasprave i veliku pozornost.

31 Predlaže Š. Ljubiću da se za Godišnje izvješće u »Vjesniku« posluži s onim objavljenim u pravaškoj »Hrvatskoj« u kojem da su se potkrale brojne tiskarske greške. Spominje da je isti tekst poslao i »Obzoru«, no da ga redakcija, iz njemu nepoznatih razloga, nije objavila.

32 Zlatni solid bizantskog cara Konstantina V. Kopronima i njegova sina Lava IV., MHAS inv. br. 614 (DE-LONGA 1981: 213, T. V, br. 20; MIRNIK 2004: 210-211, 215 br. 7, 246 T. 18, br. 6.).

33 Pismo ... 21.03.1891., inv. br.14934/24.

34 Na reversu zlatnog solida, MHAS inv. br. 614 vide se: »gusti tragovi urezivanja ostrim predmetom« (DE-LONGA 1981: 213; MILOŠEVIĆ 2000: 226).

35 Otkriće groba 19. ožujka 1891. god. i njegov opis s grobnim priložima objavljeni su u Redovitom tromjesečnom izvješću, »Vjesnik«, god. XIII., 1891., br. 3. Pretpostavljamo da je riječ o nalazu groba s jedinstvenim dječjim ostrugama.

36 Pismo ... 1.04.1891., inv. br.14934/23.


37 Pismo ... 4.04.1891., inv. br.14934/27.


Učelnici Gospodine!

Čao mi je da mi se podkralje
one netočnosti odnose na naslo
ve hrvatskoj kruni, na koje je
mo snage i bolje poziti.

I ja sam se razgledao na g. Stanić
to je objelodanilo rimsku nadpisu
u Bulletinu, budući da sam ga upo
zorio da mi se to i na nas du
što pripada moram u Vjesti
ku tiskati. Nadpis i ako u gju
dno nasot na novim novcem,
paht samo dječije vlasti je
publicirati je. Nadpis sad su
krošar u Knin, a cijenim da
g. Stanić ne bi bio otkoj obje
ladano.

Uto sam otiskala platnoga nose
nasotna u sark ofager, mi ty
gle ritus Hlistan vrganje na spe
duj i Stanić, koje cijenim da mi
zame prigodnom poklop a nitca

(1) 

nine na otiskaj izvazene. Dne bi
bile od primitih 

Tarkofag smo po prigovoru g.
Bulic'a prevezli u Knin. Kad
Bulic' amo prispeje granjivije
cimo nitca preglavati.

Opet smo u istoj bogilici odka
li jedan važni vrlo brijo ovidani
grob, i u njemu našli samu pepas
= krunu jednog mladića. Mame
zainta nije nadmanivalo 15 godina.
Napravim u moglo se tiht nagriht
da je imao iz objerovoj grmizni
odjeću, i da je u drvenom ladru
bio ukopan. Našli smo prama po
koju krunoj dobi male ostruge iz
netra dobrim platnom proglavati,
i vrlo krunu izvazene. Takodje
sapsme o pozasa, koje itakodje
iste krunu u i ista izradke.

Radju morav samu duktaviti dok

u slobodim semilog gorta
grovnice, koje sam kroz radju na
rukao.

Molim dosadavim ustajljenim
podmaniti nasu zastatke, a Bog
je dat, da će i bolje biti.

Uto miškite da bi se moglo ucinu
ti sa prok. Elaterica Hrvatske
Zupanije. Koje se kod mene na
koje?

Kali'o bih imati svo, krunu i ta
sto jih akudemija iz dola, pa
kad nam neki vatišana molba
da jih bezplatno iz Radost dohje
mo, kad bi mogli jih imati. ga
pol cieve mi bi se ipak gerdvo
ljile.

Nam iglori netna moise: hrvatske
je i otiskalo veprijatelj.

Primite najbravim g. pozdar
Knin 21
III 91 Vase Veluci. C. dani
Fra Lujiz Marun

Pismo L. Maruna Š. Ljubiću, Knin, 21.03.1891. (HPM, Dokumentarna zbirka I., inv. br. 14934/24). Fra L. Marun je na drugoj stranici pisma uz oznaku »(1)« skicirao izgled zlatnog solida s grafovima koje je pri vrhu pisma još jednom nacrtao.

Letter by L. Marun to Š. Ljubić, Knin, March 21, 1891. Fra L. Marun gave a sketch of the gold coin with graffitti, which he repeatedly drew on top of the letter.

Početak travnja 1891. god. najavljuje Š. Ljubiću³⁶ da će mu poštom poslati grobne priloge iz sarkofaga ovim riječima: »Kroz četiri – pet dana dobiti ćete zlatni novac, dva srebrena, nekoliko loptića odjeće sa glave, prsijuh, nogu i jednu ostrugu našasto u sarkofagu da pomljivo proučite, do potrebe i drugamo pošaljete. Urezane sigle na zlatnomu novcu, za koje držim da proistječu iz dobe pogreba našega mrtvacu valjda odluče izvjesno o vjeku na koji bi spadao mrtvac. U momu opisu, buduć iz prvog pera i u preši potekao podkrala se po gdikoj pogreška, o čemu ću Vas točnije obavjestiti drugom sgodom.« Zatim nastavlja s viješću o otkriću novog groba sljedećim riječima: »Opet smo postigli jedno prilično vajno otkriće u istoj bazilici. Nije sarkofag, doli liepo scemereni grob, i u njemu ostanaka (!) jednoga mladića. Radi velike vlage, kojoj je mrtvac podložen bio sve je postradalo i u sami humus se priobrati, doliš dvijuh ostruga i fibula sa pojasa. Na humusu moglo se nazriti da je mrtcu bila odjeća crnjele boje, a papuče sa pozlaćenom kožom. Ob ovomu za nastajući broj Vjestnika.« U nastavku istog pisma javlja da je F. Bulić pregledao sarkofag, ali da nije dao nikakvo konkretno mišljenje. Na kraju podsjeća Š. Ljubića da kad predmete pregleda da mu ih što prije vrati natragod.

Iz sljedećeg pisma³⁷ doznajemo kako je upravo toga dana poštom poslao »u jednoj drvenoj kutiji u više manjih kutija sve što se moglo sakupiti odnosno na mrtca našasta u šarkofagu« s namjerom da Š. Ljubić prouči grobne priloge i dođe do konkretnijeg zaključka. U istom se pismu L. Marun samokritički osvrnuo na svoje pisanju u »Vjesniku« opravdavajući se da nije imao dovoljno vremena, zato moli Ljubića da on »objektivno i hladnokrvno« prosudi nalaze i ako je moguće napiše članak za »Vjesnik« ili za »Vijenac«. Iz nastavka pisma doznajemo da su posmrtni ostaci u sarkofagu u znatno lošijem stanju nego kod prvog uvida zbog djelovanja zraka, ali i zato jer je on kako navodi: »pet puta mrtca pregledavao pa ga napokon konačno zatvorio i sa gvozdanim kukam pritrdio, jer nije prilike da bi već nastala potreba pregledavati ga«. Zatim prelazi na opis onoga što je vidio prilikom prvog otvaranja sarkofaga, ovim riječima: »Mrtvac je bio dug 1.90 cent. Sarkofag postavljen ispred tla crkvenogod. Šaljem Vam i tlocrt bazilike pa da se orientirate gdi je upravo našast. Ako Vam bude trebati mogu Vam poslati i naris mrtca onaj čas kad smo ga otvorili. Gajim nadu, da i bez tih podataka u novcim, izradbi ostruga, tkanini i t. d. smožemo još konkretnijih dokaza o dobi i imenu pokojnikovu. Bulić mi javlja da puce, o komu smo mi javili da je iz agata, što je i on na prvi mah mislio, da je iz prostog stakla. Začudno mi je da su prosto staklo wezivali zlatom, ali dokazim treba se pokloniti.«

Sljedeće pismo pisano je tek krajem 1891. god. U njemu L. Marun zadovoljno javlja da je Akademija zaključila da se sav prihod od prodanih »Hrvatskih spomenika« preda Društvu, zatim najavljuje Godišnju skupštinu Društva za 28. prosinca te moli Ljubića da se izjasni pristaje li da uz »Bulića, Glavinića, Jelića, Miloševića« bude imenovan u »znanstveni odbor«. ³⁸ (podcrtao L.M.)

U zadnjem pismu³⁹ L. Marun izražava zabrinutost za budućnost HAD-a i sudbinu »Vjesnika«, jer je saznao da je Š. Ljubić smijenjen s mjesta muzejskog ravnatelja. Pismo ipak završava u optimističkom tonu s viješću da nastavlja s iskapanjem u Biskupiji.

38 Pismo ... 9.12. 1891., inv. br.14934/28.

39 Pismo ... 30.04. 1892. inv. br. 15745.

LITERATURA

- DELONGA, V. 1981 – Bizantski novac u zbirci Muzeja hrvatskih arheoloških spomenika. Summary: Collection of Byzantine coins in the Museum of the Croatian Archaeological Monuments in Split. *SP*, 3.s., 11/1981: 201–228.
- MILOŠEVIĆ, A. 2000 – *Hrvati i Karolinzi. Katalog*. Split, 2000.
- MARUN, L. 1998 – *Starinarski dnevnic*. Split, 1998.
- MIRNIK, I. 2004 – Novac iz starohrvatskih grobova. Summary: Coins from Early Croatian Graves. *VAMZ*, 3.s., 37/2004: 205–250.
- PETRINEC, M. 2005 – Dva starohrvatska groblja u Biskupiji kod Knina. Summary: Two Early Croatian Graveyards in Biskupija. *VAHD*, 98/2005: 170–212.
- RAPANIĆ, Ž. 1998 – *Fra Lujo Marun istraživač hrvatske prošlosti*. U: L. MARUN. *Starinarski dnevnic*. Split, 1998.
- ZEKAN, M. 2008. – *Vizionarova misija : fra Aloysius (Lujo) Marun (1857. – 1939.) utemeljitelj hrvatske nacionalne arheologije = The visionary's mission : fra Aloysius (Lujo) Marun (1857. – 1939.) the founder of early Croatian archaeology*. Split, 2008.

KRATICE:

- HAD – Hrvatsko arheološko društvo. (Zagreb)
- HPM – Hrvatski povijesni muzej. (Zagreb)
- KSD – Kninsko starinarsko društvo. (Knin)
- MHAS – Muzej hrvatskih arheoloških spomenika. (Split)

SUMMARY

FROM THE CROATIAN HISTORY MUSEUM: LETTERS FROM FRA LUJO MARUN TO
DON ŠIME LJUBIĆ

There are forty-three letters from fra Lujo Marun addressed to prof. don Šime Ljubić (1822–1896), an archaeologist, historian and numismatist, in the Croatian History Museum. The letters were written between 1889 and 1892, during a period when Š. Ljubić was the director of the Archaeological department of the National Museum in Zagreb and editor of the *Journal of the Croatian archaeological society*.

The author of the letters, Franciscan friar Lujo Marun (1857–1939), was a unique person in Croatian national archaeology. Due to circumstances, he conducted field work as an amateur and collect archaeological material. He is responsible for the discovery of numerous sites and monuments pertaining to the early mediaeval Croatian state in the area of Knin and its surroundings (Dalmatia). He was the founder of the *Knin Antiquarian Society* (1887) and the *First Museum of Croatian Monuments* (1893). In his letters L. Marun addresses his great paragon and influence Š. Ljubić. He writes to him about the organization of the Knin antiquarian society, excavation results from various sites (Bukorovića Podvornica and Crkvina at Biskupija), meetings with his contemporaries (don Frane Bulić), and also about various problems.

The publication of Marun's discoveries of early Croatian monuments in Zagreb (*Journal of the Croatian Archaeological Society*) had certain political connotations and caused the suspicion of the government. They were published during the time when there were demands for the unification of Croatian lands (the Triune Kingdom) within the Austro-Hungarian Monarchy and, associated with this, the increasing feeling of the threats imposed on the Croatian national identity.

The letters are first-hand testimonies on the important finds of graves (the grave of a Croatian dignitary in the sarcophagus from the vestibule of St Mary's church on the Crkvina at Biskupija and an arched grave from the same site) and accompanying grave finds (gold Byzantine solidus, spurs, buckles, and remains of clothing).

Rukopis primljen: 16. IX. 2010.

Rukopis prihvaćen: 20. IX. 2010.